

HZ. ALİ'YE DAİR... (2)

(...dünden devam)

12'nci âyette de yüce Allah, ölüleri mutlaka dirilteceğini, insanların yapıp öne sürdükleri işleri ve geriye bıraktıkları eserleri tesbit ettiğini, herkesin amelinin apaçık bir kütükte yazılıp korunduğunu bildiriyor.

"İnsanların bizzat yapıp öne sürdükleri işlerdir: Namaz, oruç, sadaka vs. gibi. (İnsanların bizzat yapıp öne sürdükleri işlerdir: İyi çocuk, kamu yararına yapılan iyilikler, faydalı ilim gibi. Hz. Peygamber: *"İnsan öldüğü zaman ameli kesilir. Yalnız üç şey hariç. Sadaka-i câriye, faydalı ilim, kendisine duâ eden sâlih çocuk"*. Geriye bırakılan güzel veya çirkin âdetler de insanın leh veya aleyhine yazılan amellerdendir. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: *"İslâm'da güzel bir âdet ortaya koyan kimse, hem o amelin sevabını, hem de kendisinden sonra onu yapanların sevabını alır. O işi yapanların kendi sevaplarından bir şey eksilmez. İslâm'da kötü bir âdet bırakan kimse de hem o kötü işin günahını, hem de kendisinden sonra onu yapanların günahını alır. O işi yapanların kendi günahlarından da bir şey eksilmez."*

Bir başka tefsîre göre "İnsanların itâat veya isyana doğru attıkları adımlardır. Âyetteki "imâmın mubîn" her şeyi açıklayan Kitap, Allah'ın bilgi hazinesidir. Bu İlâhî bilgi hazinesi, Levh-i Mahfuz diye meşhur olmuştur. Olmuş ve olacak her şey Allah'ın bilgi hazinesi olan o kitapta vardır. İşlerin o kitaba yazılması, insanların anlayacağı türden bir yazı ve tespit değildir. Bu yazımın niteliğini Allah bilir. Âyette anlatılan şey, insanların yaptıkları hiçbir işin zayi olmayacağı, bir kitaba yazılıp tespit edilen bu işlerden ötürü insanların hesaba çekileceğidir. Nitekim yüce Allah: *"Onların bilgisi Rabbimin yanında bir Kitaptadır. Rabbim şaşmaz ve unutmaz"* (Tâhâ: 52) *"İşledikleri her şey sayfalarda mevcuttur. Küçük, büyük hepsi satır satır yazılmıştır"* (Kamer: 52-53) buyurmuştur.

Buradaki "imâmın mubîn" ile Levh-i Mahfûz değil, insanların yaptıkları işlerin yazıldığı amel

defterleri olduğunu söyleyenler de vardır ki doğrusunun da bu olduğu kanısındayız.

Surenin 7-9'ncu âyetleri, müşriklerin, Hz. Peygamber'e karşı son derece inatçı bir tutum içine girdiklerini gösterir. 10'ncu âyet de ancak söz dinleyen ve Allah'tan korkan insanların uyarılacağını ifade eder. Bu demektir ki söz dinlemeyen, önyargılarıyla inkâra kararlı olan kâfirler uyarılmazlar. Onların yola gelmemelerinden Peygamber sorumlu değildir. Peygamber'in görevi, gerçeği duyurmaktır. 12'nci âyet, kibir ve inatları yüzünden Peygamber'e karşı gelen kimseleri ikaz etmektedir. Allah onların yaptıkları her şeyi bir bir yazıp tespit etmektedir. Bir gün onların hesabını soracak, yaptıklarını onların yanına bırakmayacaktır.

Sözeliminden bu âyetlerin, müşriklerin, söz ve hareketleriyle Peygamber'i incittikleri bir sırada indiği ve onların olumsuz tutumlarından üzülen Allah Elçisini tesellî ettiği anlaşılmaktadır. Bu âyetler, Hak yolu davetçilerine azim ve irâde gücü, bu uğurda karşılaşacakları güçlüklerden ötürü yılgınlık göstermemeyi, olaylara sabır ile karşı koymayı aşılama, Peygamber dâhil bütün davetçilere ümit ve tesellî vermektedir.
